

Стан Редакције и Админ.:
www.p.kosmajeka ул. бр. 22.

Огласи се дају у Админ.
Цена утврђена.

Неплаћена се писма не при-
мају. — Рукописи се не
не враћају.

Писма, рукописе, новац и
све остало што се односи
на лист, слати власништву
листа.

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА. 1092

Издати сваки дан у 6 ч пре подне.

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Адреса за телеграме:
„СТРАЖА“ — БЕОГРАД

Претплата за Србију
на пошти:
на годину . . . Дин. 12.—
„ шест месеци . . . 6.—
„ три месеца . . . 3.—
„ један месец . . . 1.—

Претплата за иностранство
на пошти:
на годину . . . Дин. 30.—
„ шест месеци . . . 15.—
„ три месеца . . . 7.50

Глад у Немачкој

Гладах народ тражи да се престане са ратом. — Демонстрације против Хабсбурговаца.

БУКУРЕШТ, 26. јануара.

У овдашњим дипломатским круговима говори се о глади која је наступила у Немачкој. Један члан букурешког дипломатског тела, који је пре неколико дана дошао из Немачке оцртао је овако пред једним румунским државником стање, које влада у Немачкој: Оскудица у животним намирницама осећа се већ три месеца, али је влада увек до сада успела да са стране увезе потребну количину жита.

Међутим, од како је Енглеска загосподарила морем Немачка нема одакле да увози и глад је већ закуцала на њена врата и гладан народ тражи да се стане са неравном борбом из које ће изићи и десетковани и економски сатрвени.

Народ за ову несрећу оптужује јавно Аустрију и Хабсбурговце и на рођен дан царев ја сам био сведок бурних демонстрација против Аустрије. Пред царским двором народ је викао: Доле рат, доле Аустрија. Нека су проклети Хабсбурговци, који нас у рат уведоше!

Србија као Пијемонт и Аустрија

Данас се Србија несумњивим и јасним знацима обележила као Пијемонт целог српског, па и југословенског народа. То се све више и више опажа. Улога о којој је цело једно столеће сањало, почела се са успехом и сјајно одигравати.

То није једна проста и безначајна случајност да Србија која је никла у шумадским шумама и брдима преузима једну тељу, деликатну и ризикантну улогу и функцију: да реализује потпуно и дефинитивно ослобођење и уједињење српског, па у даљој линији, и целог југословенског народа.

Још, у првом устанку, под вођством Карађорђе, Србија је снажно и очевидно показивала своје тенденције, своју намеру и жељу да постепено мало по мало, групише и уједини разбацане и поробљене српске покрајине у једну јакну и нераздвојну целину. Још Карађорђе, дигавши устанак у Шумадији, покушавао је и показивао вољу да пренесе акцију и у западном и јужном правцу, да јој захвати што је могуће више терена, али недовољна и мала снага устаника и упорна жилавост турска нису давале могућности да се то оствари. Устаници, наишавши на немогућ-

ност ширега развијања акције и задобијања терена, задовољили су се и са скромним успесима и почели су енергично и интензивно да организуюју и оно мало парче задобијене земље, али баш у току организовања били су ометени и сви раније постигнути резултати изгубљени су и упропашћени под навалом и снажним нападајем турске силе. Србија је опет постала роб. Али је то било само кратког века. Оно што Карађорђе и српски јунаци јунашћом и саможртвовањем нису успели да одбране и одрже, то је Милош својом дипломатском вештином и окретношћу успео поново да створи. Добили смо неку врсту аутономије, неке привилегије и права.

Затим долази једна периода

дугога и напорнога рада на осигурању и консолидовању задобијених резултата и стечених привилегија. Наша држава, и ако још примитивна, води једну по карактеру оријенталску, али ипак корисну и разумну, како спољну тако и унутрашњу политику. Радње те политике дају позитивне и видне резултате. Србија, и ако често спотичући се и излажући опасности своју будућност, па чак и свој опстанак, успела је напослетку да се одржи и створи и обезбеди себи један специјалан и прилично солидан положај на Балкану. Она је била центар око кога се окрећу све политичке радње на Балкану, она постаје тежиште целокупне политичке ситуације на Ближем Истоку. То је нарочито било и одражавало се за време

наше аустрофилске политике, док смо пловили у аустријским водама, вада је Аустрија доводила к нама своје врло способне дипломате да би била у стању и могућности да држи све konce своје веома сложене и скривене политике. И утицај аустријске дипломатије развијао се само у том правцу а нашу пажњу скрене са њој неповољног на њој равнодушан терен, у колико јој је могао и морао по сили околности бити равнодушан. Она је развијала свој рад у правцу да нас одржава у заплелности и кратковидности, да не гледамо тамо где су нас дужности и интереси упућивали. Рачунајући нас увек у сферу својих користи и интереса, она је удешавала да се све ради у духу њених жеља и планова. У томе је пак при-

лично и успевала. И тако тобож помажући нас, она нас је утрпашћивала. Све оно што јој је било у вољи и у користи, кварила је, а све што још није било у вољи и што није било у складу и подударности са њеним интересима, нападала је. Наше и иначе честе и оштре размирице потпиривала је још јаче. И на тај начин старала се да нас онеспособи и дисквалификује за какав озбиљан и плодан рад.

Ну поред свег тог ометања и навођења на рђав и нецигуран пут, наша је земља, вођена Провиђењем и јаким и здравим националним инстинктом, успевала да изиђе на прави пут и да дела у једном позитивном правцу. Она је увек и у опипљивости и у замјености свести водила рачуна о својим битним националним интересима, и није свој племенити и свети задатак занемаривала. Она је споро али поуздано корачала на путу остварења својих националних идеала.

Наша полиција

— Велики указ о размештају полицијских чиновника. —

Престолонаследник Александар потписао је указ којим се постављају:

За инспектора прве класе Министар. Унутрашњих Дела са седиштем у Скопљу, Михаила Цервића, инспектора Министар. Унутрашњих Дела, са седиштем у Митровици.

За инспектора прве класе Министар. Унутрашњих Дела са седиштем у Митровици, Косту Ј. Јавковића, инспектора Министарства Унутрашњих Дела, са седиштем у Скопљу.

За начелника треће класе округа битолског Милорада К. Јовановића, начелника округа пријеполског.

За начелника треће класе округа брегалничког Ранца Д. Трифуновића, начелника округа скопског.

За начелника треће класе округа скопског Марка Новаковића, начелника округа битолског.

За начелника треће класе округа пријеполског Љубисава Т. Грића, начелника округа брегалничког.

За полицијског писара прве класе начелства округа ваљевског Василија Ђајића, полицијског писара среза паранинског.

За полицијског писара друге класе среза крагујевачког Владимира П. Костића, полицијског писара среза љубишког.

За полицијског писара друге класе среза поперског Михаила Алексића, полицијског писара среза јасеничког, округа крагујевачког.

За полицијског писара друге класе среза азбуковачког Душана Бераћа, полицијског писара среза јадранског.

За полицијског писара друге класе среза охридског Миладина Петровића, полициј-

ског писара начелства округа битолског.

За полицијског писара треће класе начелства округа битолског Саму Миловаковића, полицијског писара среза горњо-полошког.

За полицијског писара треће класе начелства округа кумановског Лазара Вељковића, полицијског писара среза јабланичког.

За полицијског писара треће класе среза охридског Тому Ђорђевића, полицијског писара среза горског.

За полицијског писара треће класе среза горњо-полошког Милорада Костића, полицијског писара среза охридског, и

За полицијског писара треће класе среза овче-пољског Љубомира Шарбајића полицијског писара среза охридског.

Професор Лис

— Против немачких завојевачких тежњи.

БЕРЛИН, 25 јануара.

Угледни политичар и националиста, професор Лис, написао је један оштар чланак против завојевачких тежњи пруских јункера. У чланку, професор Лис, између осталог каже ово:

„Немачки државници и фактори који руководе овом борбом на живот и смрт, јако греше; ако имају какве завојевачке тежње. То је велика грешка, јер територијално увећана Немачка у којој не би немачки елемент био у знатној већини заступљен, брзо би се распадала јер би је унутрашње размирице и народноне борбе подриле. Још једном, нека наши меродавни фактори добро размисле, да не би после било доцкан“.

Наше поште

— Управник поште у Прокупљу — пустахија.

Јављају нам пријатељи из Прокупља да се у тамошњој пошти налази као управник један човек који заслужује да се и ми њим позабавимо.

Наиме, то је један апсолутно неспособан и преживео чиновник који, ако има закона, правде и реда у овој зем-

љи, не треба ни тренутка да егзистира као службеник, а који је у осталом раније био и отпуштан и пензионисан, па је поново враћен — ваљда да подмлада и закити струку.

Под његовим председништвом створио је такав хаос у пошти да је то за причу и чудо. Сада, у овим ратним приликама, када свака кућа, као неку благодет, очекује писмо и глас од својих милих и рођених који се боре на бојним пољима, управник доз-

вољава да се писма по неколико дана не разnose, већ зачурају и мувају по којекаквим дошкковима у пошти — и самим тим доводи свет до неприлика и очајања.

Сваки час се још дешава да станица остане без марака и карата, те се на тај начин држава штети, а публика малтретира.

Уз то се жале на крајње невазпитање и силецилук управника који се као какав пустахија и кабадахија издире на публику, па богме и псује, — и чак се једном приликом није устручавао публиком, чиновницима и служитељима да псује једном свом млађем чиновнику оца, матер. сестру, све, па и самог министра који га је поставио, зашта је дотични чиновник био принуђен да се жали министарству, о чему постоје и два акта у поштанском одељењу министарства.

И као беспослен и низак човек, управник седи и пише панфлете и денунцира поједине честите грађане о чему такође постоје докази на суду, где је он сам морао да призна да се бави тим неваљалим и посл. дњим послом.

И поред свих тих очевидних кривица и моралних и службених дисквалификација, управник и даље седи на положају и продужава започети хаос и анархију у пошти.

Која ли га то невидљива рука штити и чува? Баш би да знамо! Знамо само толико да се често упућују јаја и пилићи на адресу једног господина који га вероватно и чува.

Има ли у овој земљи закона и правде да би се тај свет у Прокупљу заштитио? Зашто он гине и пролива своју крв? Да најде за овакве типове?

На г. Министру је да све ово испита и управника укло- ни из државне службе.

Шта сам доживео?

Гледао сам својим очима муче и патње једног нашег ратника који у мукама од тешких болова узвикује „шта сам доживео“. Приђем њему ближе и видим где лежи пред

жељ. станицом на цичи и зими онеспособљен у обе ноге го и бос. Поред њега седела је мајка његова која плачући скида са себе хаљину да своје несрећном сину увије ноге које се бежу од мрза уколчиле.

Жалосно је било погледати овога младића како се мучи неспособан да се ма куд покрене Измрзао и пропао упућен је у Лесковачку болницу на лечење тамо је нашао и своју матер где се погула по свету јер је и она своју кућу у Београду морала напустити и бегати у унутрашњост. Пробавио је неко време у болници али која фајд, лекова вели нема а послуга никаква, себе хладне од зиме да се помрзимо. Ако купимо дрва за наше паре тако ће мо се и огрејати. Мајка му кроз плач говори: „шест месеци господине како сам кућу напустила, д. имам новаца неби их жалила само мога сина да излечим кад већ о њему нико неће да в. рачуна али ја паре нема, болница га пустила на б. вање голог и босог, морао своје хаљине да скидам са себе да га увијем докле га одведем кући у Београд.“

Путовали су из Лесковца до Паланке два дана, потуцали се из вагона у вагон и у Паланци их скину да чекају први воз који буде на- ишао.

Дошао је и први воз путнички у коме сам и ја путовао, истина препун путника али за једног српског ратника могло је се наћи места али се најде хтело. Мајка оболела војника обраћа се жељ. чинов који беше дежуран за мето у возу но он неће да је чује, већ јој рече да чека санитарски воз. Ама господине он је болестан вели сирота жена. Па шта да вам радим — одговара чиновник. Па кад ће доћи санитет воз? Чекајте па кад дође, вели чиновник. Зама беше ока не да отворити а један болесник дрхће од зиме на пољу, мати му се збунила ни сама незна шта да ради док најзад се реши да умоли возовођу да их прими у фургон.

ФЕЉТОН

БЛЕДА ГОСПОЂА

Бледи, упалих образа, очију од суза сјајних; бледа као мртавац, без капи крви на лицу, које некада беше ружавио, корача жена у црнини. Бледа лица сада, а некада је толико њих у њ са дванаестом упирало очи своје да се нагледа ових лепих образа, карминисаних усана и ва. којих провириваху два нива бисерних зуба.

Све је то било код ње, све је то она имала.

А сада? Сада се све то налази у гробу. Све је то сахрањено Руменило образа замењено је мртвачким блеდიлом. Карминасте усне, као оно што хришћанске светитеље збрисаше Турци са зидова цркве-

них тако и њих збриса удес. И ово лице у које је сваки упирао очи и наслађивао се лепотом поета, сасвим друго. Лице је остало и даље. Али она лепота беше замењена другом.

Збацила је са себ. оно ње но дивно одело, одело које је чинило још лепшом, још драгоценијом. Одело које је подсећиваше на радост на уживање. Збацила је свилену блузу са кратким извезеним рукавима. Збацила је блузу „деколте“ која откриваше ах, она снежна прса, на којима се налази на десној страни младеж. Ах! све је то она збацила, оставила у орман, њега закључала и кључ закопала у земљу.

И место тога одела, ставила је на себе црнину.

Ах! Некадашња Мица! Мица коју је сваки сматрао ва најсрећнију. Којој је сваки

завидео, коју је сваки желео видети.

Мица, на чију су свадбу долазили толико њих само да уживају у њеној радости, само да је виде радосну, да је виде лепу, дивну у радости.

Ах!

Мица, која га је толико вољела, која је само за њ знала, чији је куцањ срца само за њ вредео.

Она беше поред ње. Ах, њен. Да ли је ко срећнији од ње. Ах! Она је била најсрећнија. И она је уживала. Уживала је рај.

Залога њихове превелике љубави био је малишан плавих очију, златане косе.

Радости није било краја. Он њен, она његова а оно њихово. Они су уживали.

Труба затруби да сви похитају под ватешку заставу. Да полете у бој, да ослободе своју браћу.

Застава се залепрша.

Рат.

Звона забрујаше. Свештеници управљаху своје погледе горе призивајући Бога у помоћ.

У вароши завлада нека чудновата хармонија.

Мајка љуби свога сина, а сузе јој теку низ образе.

Муж се раздваја од своје жене и чита чод заставу.

Мица љуби свога драгог и милог Драгутина, притиште јаче свога малишана на груди, а сузе јој капаху низ још румене образе.

И они се раздвајаше.

Застава седмог пешадијског пука се залепрша.

Он беше код своје чете.

— Наши потиснули Турке, наши прешли на турску територију, наши пред Кумановом, чују се разни гласови. Затим славна кумановска победа.

Наши весели. Већ све друк-

чије но у почетку. Све веселије. Сваки гледа напредак наше војске.

Мица страхује.

Њен Драгутин је тамо.

— Ах Боже! И притиште јаче свога малишана на груди, забуркане груди. Само се врати жив и здрав, Ах, само да се врати па ма од њих заједно умрли.

И она се мољаше Богу за њеног милог Драгутина.

Целог дана беше његова слика у њеној руци и једнако спушташе своје вреле усне на њу.

Она је мољила Бога да га чува, да га штити, да се врати кући, да га врати свој у загрљај.

Ах, она је једнако мислила на њ. Њен сан беше он. Њене очи гледаху њега, њене уши слушаху његов глас.

Она беше њој у свести.

Једног дана закуца неко на

Ваљда је то била пука случајност да буде возовођа тога воза Андра Јовановић човек неоспорно поштен и честит коме нема равна на железници у возном особљу. Поимајући своју дужност као Србин он је примио овога болесника са матером у фургон иначе какве су час остале возовође то нико не би хтео да чује.

Довезао се је до Топчидера како тако, истива сав је помодрио од зиме али тек боље но да је остао да се мрзне да чека други воз који можда неби дошао целог дана, али ме чуди да је управник болнице могао пустити болесног војника кући на боловање и то потпуно босог.

Што се пак овако поступа са болосним и рањеним војницима на прузи то нам није првина само не знам да ли ће овоме да се стане на пут кад год. Нису наши ратници заслужили да се овако поступа са њима кад треба да се пототи крви проливају за спаса отаџбине онда се све ослања на војску а када треба војнику притећи у помоћ онда се окрећу од њих главе и нико неће да их види, но ваљда ће имати кога да ово види и чује.

Војник се зове Јован Стојковић из Београда, обвезник у IV прекобројном пуку.

Ж. М.

Дневне вести

Пансионисти

На предлог нашега Министра Унутрашњих Дела, а по саслушању нашег Министарског Савета, решили смо и решавамо:

Драгомир В. Муњаћ, начелник треће класе среза казначичког, — на основу § 70 закона о чиновницима грађанског реда стављен је у стање покоја с пензијом, која му према годинама службе припада.

Општинска седница

Луче после подне одржала је важна општинска седница. На седници је решавано о

врата. Мица скочи, отвори врата. На басамцима стајаше разносач депеша са депешом у руци.

Мица скочи од радости. Но хладноћа разносачева потсети је на нешто страшно.

Она вазви депешу. Но, тек што је разви депешу, она крикну и паде у несвест.

— Драгутић је погинуо, ја сам га сахранио, писаше у депешу.

* * *

Бледих упалих образа, очију од сува сјајних, бледа као мртац, без капи крви на лицу које мекада беше ружичаво, корача жена сва у црнини. Корача смело као каква игуманија, са очима обреним и земљи, вазда замишљена, корача тихо, као да је он, за сваког на се боји да га не пробуди.

За њом иде девојка и носи корпу.

важним питањима који са тичу Београда.

Отпуштен

Драгољуб В. Поповић, политички писар треће класе

среза овч.-пољског, — на основу § 76 закона о чиновницима грађанског реда отпуштен је из државне службе.

Дневник једног артиљерца

ИЗ СРПСКО-АУСТРИСКОГ РАТА

— Видов-дан. — Судбоносан дан по Српство. —

У Неготин смо стигли у 8 и по часова у вече. Кафане пуне, приватни станови тако исто, и мени ништа друго не остаде сем да идем на железничкој станици или да спавам под ведрим небом, што се мени никако није свидело, те стога изаберем оно прво и брзо се створих већ на жел. станицу. Ту заузмем најбољи и најчистији хотел — сточни вагон бр. 1035 те у њеу слатко проспавах целу ноћ. Спавао сам тако лепо да ме у јутру ништа није болело сем леђа, левог и десног кука и вратник жила.

15 VII у 8 часова из јутра пошао сам возом из Неготина преко Зајечара и Параћина за Ниш

Данас је Аустрија објавила рат Србији.

16 VII око подне стигао сам у Ниш.

17 VII јавио сам се команди и распоређен сам за водника у профијант колони.

13-VII примио сам дужност и одмах отпочео рад око уређивања мојег дела колоне и распоређивању колз која ће зашта бити употребљена. Око подне сам већ био готов са распоредом и изађох мало у кругу касарнског где се нађох са поручником г. Данилом Јаковљевићем; од њега дознах да 10-га хауб. батерија, која за време мира и не постоја, оскудева у нишанцијама и да их просто не да од куд узети. По разговору са овим, ја се упутим право командиру 10 бат. да му се понудим за нишанцију. Овај то једва дочека, па одма написа рапорт команданту и молио је да ми одобри превод из колоне у батерију, шта командант одма учини. По под-

не ја пређох у батерију где одмах примих хаубицу за руковање.

19 20-VII радјало је се полако око уређивања батерије и није се никако журило са мобилизацијом, и ако непријатељ бомбардује у велико Београд и друге вароши дуж Саве и Дунава. Нека га, нека се издува мало.

21-VII данас сви листови доноси у наредним издањима: да је Немачка објавила рат Русији а Француска Немачкој.

Ја гледам врло оптимистички на исход овога рата, према да се многи боје брзе мобилизације немачке војске.

22 VII мобилизација у нашем пуку приводи се крају. Батерије су потпуно спремне за полазак — 7-ма је већ отпловала за Београд.

23-VII добила смо наређење за покрет. И ако је све било спремно; топови подмазани, ратна спрема спакована муниција наговарена и т. д. ипак је се осећала потреба да се нешто ради. Нека невидљива сила једнако нас је гонила да будемо код топова и да радимо нешто и ако немашта. У 4 часова по под. запрегосмо у име Бога и дођосмо на железничку станицу где смо се укрцали на воз и пошли за Младеновац.

24-VII преданили смо у Младеновац а увече се опет укрцали и продужили за Ваљево.

25-VII у 8 часова ујутру стигосмо у Ваљево, и одма се улогорисмо изван вароши. Овде је свет врло радознао да види хаубице, не знам како кад, али се баш интересују за њих, једнако долазе групе грађана обојега пола те гледају и распитују о овом за њих чудноватом оружју. Они биласе око хаубица и са чуђењем посматрају уметничку израду, благосиљају снајдерову фабрику и са неким поштовањем изговарају реч Француска. Уморан од пута, ја уђох у шатор да се одморим.

У Женеву у Швајцарској установљена је међународна информационе агенција за ратне заробљенике и интернирана лица. Адреса је ове агенције: Agence internationale de renseignements pour les prisonniers de guerre et les internés. Genève. (Suisse). На основу тач. 4 чл. 11 опште поштавске конвенције, кореспонденција заробљеника или интернираних лица предата пошти непосредно или преко швајцарских бирова, ослобођена су плаћања поштанских такса.

Бомбе у Пожаревцу

— Аустријанци бацају бомбе са аероплана —

НИШ, 26. јануара

На дан 24, ов. м. цело после подне летели су аустријски аероплани над Пожаревцем и са њих су бацане бомбе. У вароши су пале 6 а ван вароши 3. Једно дете је повређено, иначе других жртава нема, као ни веће штете. Примећено је, да су са аероплана бацани и неки други предмети.

Последње вести

Са руског фронта

ПЕТРОГРАД, 25 јан. — Главни генералштаб саопштава: Наше су трупе у источној Пруској у долини Шешупа одбиле напад непријатеља, који је добио појачања.— На десној обали Висле водиле су се на пространом фронту чарке повељне по нас. Козаци су код села Назраона напали један непријатељски ескадрон кога је потпомогала пешадија, заробивши 20 кусара и запленивши комо. Наши су козаци у 3 часа изјутра истерали Немце из бајонет из села Подљесје и Гронди Стари, запленивши од непријатеља оружје и муницију. — Дошло је до судара знатних снага на путу из Серпеца за Ремит, где смо извођили успешни ноћни напад у области села Оршуљева. На левој обали Висле, на Бзури и Равки наставила се 23 јануара артиљериска борба али непријатељ није предузео никакву живљу акцију. У области села Комјонка предузели смо офанзиву и мало смо напредовали и горед упорног непријатељског отпора. Наша је артиљерија успешно бомбардовала немачку колону, која се кретала из Земљарија ка Болимову. Пешадија се дала у бегство а артиљерију је непријатељ оставио на путу.

У Карпатима

ПЕТРОГРАД, 25 јан — У Карпатима су се волиле борбе на целом фронту. Наше су трупе сломиле непријатељев отпор на трима утврђеним положајима код Мезелборча и гониле непријатеља неколико км. Том су приликом заплениле два топа, пет миџаљеза и заробиле команданта 3 коњедског пука, 47 официра и 2516 војника. Северно од Кланца Ужска, код Луговиска натерали смо непријатеља на повсачење. Наше трупе заузевши непријатељеве ровове заплениле су три миџаљеза и заробиле много војника.

Одбили смо 23. јануара напад непријатеља који је био прешао кланце Пугколка и Бескида са великим губитцима по непријатеља, који је био приморан да се нагло повуче. На путевима за Надворну и у Буковини наше су се трупе задржавајући офанзиву противничких снага на планинским тешко приступачним положајима постепено повукле.

Билински пао

БЕЧ, 25. јануара. — Званично јављају да је заједнички министар финансија Билински стављен у пензију. Његов је наследник г. Корбер б. пред. мин.

Кнез Вид

ПЕТРОГРАД, 26. јануара. — Дански министар финансија јављају да се кнез Вид налази међу немачким официма који се боре на Карпатима. — Г. Барк руски министар финансија стигао је у Лондон.

Француска офанзива

ПРИЗИ, 24. јануара. — Код Нотр Дам де Лорет Немци су покушали да учине испад из својих ровова али нису успели и оставили су на терену око 50 лешева. Од Арса до Ремса било је артиљериске борбе. Неколико немачких топова оштећено је. Североисточно од Сомија од Пи-а оборили смо један батон. Начег новог упр. у Перт Масин. Супротно немачким тврђењима није било никаквог напада од стране Француза у Аргони и Вевру.

Дарданели

АТИНА, 26. јануара. — Јављају из Миталева, да ће савезници покушати да продру кроз Дарданеле јединим комбинацијом напада преко копна. Многбројни транспортни бродови пуни војника налазе се на уласку у мореуз.

13

— Цртице из тринаесто дневног релатива под Аустријанцима. —

„А где је госпођица?“ упитам ушавши у Здрављак.

„Отишла у Земун да набави пециво за радњу“ одговорише ми.

Не потраја ни четврт часа дође госпођица сва задихана и исприча нам ово:

Вели, прешла је мирно у Земун лађом, пазарила прво пециво за радњу па потом отишла себи да набави ципеле. Тек што је почела бирати утрча један човек у радњу и викну: „Пакујте се и бежите, долазе Срби!“

Кад је то чула, уплашила се да не би нехако остала у Земуну, остави и ципеле и појури ка Дунаву и срећом уграби лађу и тако стигне у Београд.

То је било кад се тек почело примећивати да се они враћају из Београда а у Земуну већ је владала паника.

СКИЦЕ

— Одговор на Сергијево грандиозно кандило —

Твој ти је пријатељ причао о колосалном кандилу у московској цркви, нашта му ти ниси веровао. Ја те пак уверавам да у истој цркви постоји тако исто колосално јеванђеље које не може на други начин да се чита због дужине редова, сем овако:

Поп јаше на великом белом коњу покривеном до земље првенком ашом (разуме се да бео коњ и првена аша употребљава се из верских разлога) клисар води коња по ред јеванђеља за улар, а поп јаше и чита. Сад можеш појмити колики је колос то јеванђеље.

Ти си казао да се у глави твога пријатеља налази само зевтин, кад може тако да лаже, а ја велим: да се у твојој глави не налази ништа кад и такве истине не верујеш.

А. МАН.

КЋЕРИ ГРЕХА И ПОРОКА

Први корак у порок

(28)

II ДЕО
ГЛАВА I

— Нулић се приближује своје циљу —

Сутра дан Нулић је аутомобилом у свечаном руху дошао код Невенке и предао јој скупоцени брилијански прстен, а дав доцније сви београдски листови донели су вест, да се Нулић верио са Невенком Петровићевом. Познаници Невенчињих родитеља као и пријатељи пожелели су младој девојци сваку срећу. За пријатеље Нулића вест о његовој веридби изазвала је крајње запрепашћење, јер су га они познавали као највећег мизу брака.

Тај дан проведен је свечано у стану Нулићеве рођаке. Тек око пола ноћи Нулић је напустио стан своје веренице. Но није отишао својој кући. У зору је свратио у један шантан и ту је дочекао зору, а око шест часова сео је у фијакер и са једном невачицом одвезао се у њен стан.

И тако је Нулић први дан своје веридбе провео у голлом загрљају жене из полу света.

После три дана Нулић је осетио лаке болове у глави, затим је добијао чешће грозницу, док после шест недеља један његов колега лекар је константовао, да је млади вереник заражен ужасном болњом — сифилисом.

Пошто пото морало се лечити и Нулић је узео одсуство. Невенка пак, рекао је како путује званичним послом и како ће ту прилику да искористи да набави намештај и спрему потребну јој за свадбу! —

Кад је Невенка остала сама она је дуго гледала у прстен који јој је Нулић дао, а којим је у неколико своју судбину везала за његову. Јадно

девојче. Она није могла ни да помисли да ће јој овај прстен бити узрок, који ће је натерати да буде јавна мекска; она није ни могла себи ни у сну да представи, како са дасака мами свет у загрљај, и како за неколико дана продаје своје тело. Јадно дете. Она је мислила најбоље. Гледајући у прстен, она је себе прекоревала, што још увек воли човека који јој је толико јада задао. Што још увек љуби човека, који је у најгорем часу, када се и непријатељу пружа рука и даје помоћ напустио и још овако увредио... Па ако га и не волим, ја ћу га бар поштовати! — мислила је ова добра душа. — Гледају, трудићу се ма и усиљено да будем весела, радосна, како би му бар у неколико вратила доброту којом ме обасипа.

Ратка пошта

Радомир Ђ. Вуковић, типограф из Београда, редов VII пука I позива, није се јавио својима од 3 новембра 1914 г. моли се сваки онај, ко би ма шта знао о њему, да о томе извести његовог оца Ђорђа Вуковића, Ресавска ул. бр. 9. — Београд.

Молим сваког оног ко би ма шта знао о мојој фамилији: мајци Јованки Перића и сестри Ивани из Драговца среза мачванског округа подринског да ми јави на адресу: Дра утин Перић, п. поручник водник X пеш. пука I-ог позива.

ЊИЖАРА

Косте В. Илића

Београд Краља Милана 70
Има на продају велику количину најбољег француског коњачка и продаје на више и мање. Флаша од 7 деци стаје 8 — дина. Флаша од 1 литра стаје 10 динара. 8—15

(100) Сто динара награде

На путу Аранђеловац—Топола пре два месеца изгубљена је једна велика кутија са овим стварима: једна драг пуплинска хаљива, дечјј (роза) атласно јорганче, бо дечији огртач, једна сукња зелена штосфана 20 дечијих кошуљица, 20 дечијих чараца, 10 хаљивица дечијих нових, 2 капице свилене дечије, 2 пара ципела дечијих, 8 половних хаљивица, дечији веш (кошуљице, бенке, кецељице), јелина драг шустикла 40 метара веза, једна нова мушета асталска, и још неке стварице. — Моли се онај ко буде нашао, да донесе у радњу НИКОЛЕ РАДОВАНОВИЋА трг. из Аранђеловца где ће добити награду од 100 д. 13

УГЉА Шлеског 1-ве врете УГЉА дрвеног — Лигнита

ПРОДАЈЕ НА ВИШЕ И МАЊЕ

Обратити се у радњи

Спире Милошевића и Комп.

до Народне Банке

9—10

Са болом у души извештавамо сроднике, пријатеље и познанике, да је наш добри и мили незаборављени син и брат

— НОВИЦА М. МАТКОВИЋ

кафеџија, обвезник I позива при штабу X. пука Окр. Команде

преминуо је после кратког али врло тешког боловања 20. децембра 1914 год. од тифуса, у Чачку где је и сахрањен. Смрт која немилостиво коси и оно што по природи још није за онај други свет, покоси и живот нашег драгог нам Новице, што у најлепшем цвету своје младости 28. год. а нас остави да за њим до века тугујемо.

Овом приликом сматрамо за свету дужност изјавити нашу топли благодарност лекарима чачанске војне болнице: г. г. Крстићу, Богдановићу и Јаковљевићу који сав свој труд уложише те да нам покојника спасу од те проклете болести но Бог и судбина не даде.

Исто тако велику захвалност дугујемо г. Милану Гавриловићу, свештенику из Чачка који опело над покојником изврши, као и г-ђи г-ци М. Главинића из Чачка, г. г. Милутину Стругаревићу, Велимиру Лазићу, Љуби Стаменићу, г-ђи Даринки и г-ди Драги Д. Илића, нашој куми и куму М. Драгутиновићу овлаш. који нам се у овој превеликој тузи и жалости зашоше помогоше и у неколико тугу ублажише.

Нека је вечита хвала свима онима који нам писмено и усмено изјавише саучешће за наших покојним Новицом, његову смрт оплакали су многобројни његови пријатељи другови и новнаници а највише ми

ВЕЧИТО ОЖАЛОШЋЕНИ:

Мати Љубица; сестре: Персида и Ната; брат Илија, редов ђачке чете и остала родбина.

24

1—3

ШТАМПАРИЈА

Драг. Грегорића и Друга

БЕОГРАД

Космајска улица бр. 22.

БЕОГРАД

Препоручује се поштованом грађанству за израду сваковрсног штампарског посла као: часописа, циркулара, вињета, свадбених позивница, вереничких карти, посмртних листа

Штампарија је снабдевена са најмоделнијим новим словима, шарама и линијама.

Штампарија је снабдевена са четири штампарске машине и две СЕД МАШИНЕ за слагање, да би могла сваки посао изградити на потпуно задовољство пошт. своје муштерије.

Израда је чиста и брза, — Цена умерена.